

Een schat van een buste

Klucht in drie bedrijven

door

AAD CASPERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN SCHAT VAN EEN BUSTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AAD CASPERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

GERARD, de heer des huizes

LENNY, zijn dochter

OPA, zijn inwonende schoonvader

LIEN, de huishoudster

JANUS, een klusjesman, verloofde van Lien

CLEMENTINE HANEKAM, een vriendin? van Gerard

EUGENIE, een zuster van Gerard

MARGA, een vriendin van Eugenie

JOHAN, de zoon van Marga

DECOR:

Zitkamer, normaal kamerdecor.

Links een deur naar de keuken, rechts een deur naar de trap en de verdere kamers.

In het midden openslaande tuindeuren met gezicht op de tuin.

Tegen de achterwand staat, op een brede sokkel waar iemand inpast, een buste. Het is een borstbeeld van een overgrootvader, waar een kop van een etalagepop eventueel voor gebruikt zou kunnen worden. Deze moet als hij valt in twee stukken breken en weer aan elkaar gezet kunnen worden.

EERSTE BEDRIJF

(Lien is aan het werk als meneer binnenkomt. Jas aan, hoed op, aktetas in zijn hand. Lien staat te stofzuigen en zingt luidkeels.)

GERARD: Lien... Lien... *(heel hard)* Lien... *(loopt naar het stopkontakt en trekt de stekker eruit)*

LIEN: *(kijkt verbouwereerd naar de stofzuiger en ziet dan meneer)* Wat doet U nou...? Is dat een nieuw spelletje meneer?

GERARD: Kind... wat maak je weer een herrie. Ik brul de longen uit mijn lijf.

LIEN: Wat nou... gaat u weg? En over een half uurtje komt die mevrouw Hanekam op bezoek. Zij heeft daarstraks nog gebeld dat zij even later komt.

GERARD: Ja... en daarom ga ik er juist vandoor Lien. Zeg maar dat ik weggeroepen ben naar de zaak... er is iets misgegaan of zo...

LIEN: Ja maar dat kunt u toch niet doen meneer. Ik dacht dat u juist nogal gecharmeerd was van mevrouw Hanekam.

GERARD: Gecharmeerd van Cle... eh... van mevrouw Hanekam? Ik...? Dat mens dat... dat... is zo verschrikkelijk opdringerig. Dat loopt me nu al weken achterna, alleen omdat ik een keer iets vriendelijks tegen haar gezegd heb.

LIEN: Nou... ze is toch wel aardig hoor meneer.

GERARD: Lien... hou op... elke keer als ik met haar alleen ben, begint ze te flikflooiën en wil ze me zoenen... brrr... ik moet er niet aan denken... Elke keer als ik die hoed met veren aan zie komen lopen de rillingen over mijn lijf.

LIEN: Ohhh... maar dat had ik ook toen ik m'n eigen Janus leerde kennen. Maar ik dacht dat dat van verliefdheid kwam.

GERARD: Van verliefdheid... *(griezelt)* ...jichchch... Clementien Hanekam en verliefdheid... praat me er niet van.

LIEN: Nou ja meneer... ik zal wel wat verzinnen hoor. Ik hoop alleen dat zij erin trapt, want het lijkt me nou geen dame die je met een kluitje in het riet kan sturen.

GERARD: Dat kun je mij ook niet. *(wil afgaan)* Nou hoop ik maar dat ik die tante onderweg niet tegen het lijf loop... O ja, als Lenny straks thuiskomt, zeg haar dan maar dat ik met het eten weer thuis ben. *(gaat naar de hall)* En zeg tegen die Janus van jou dat ie een beetje opschiet met dat schilderwerk buiten. *(even wat vriendelijker)* En Lientje... als die Janus je lief is, laat hem dan wat minder sjekkies draaien... da's beter voor z'n longen... en als schoonpapa naar beneden komt, vraag hem dan of hij de kippen al gevoerd heeft. Die

man doet tegenwoordig haast niets anders meer dan met zijn zogenaamde vrienden in de kroeg rondhangen. (*Lien gaat met de plumeau over de buste van grootvader*) En doe voorzichtig met grootvader.

LIEN: Gut meneer... wat moet ik weer veel onthouden. U mag het voortaan wel op een briefje schrijven.

GERARD: Ja... eh... doe nu maar wat ik je gezegd heb. Ik ga nu... tot straks... (*af door de hall*)

LIEN: (*Staat nog even met haar handen in de zij hem na te kijken*) Nou... nou... die ouwe mopperpot... (*tot grootvader*). Dat heeft ie zeker van u. Ik kan het zien aan je sjagrijnige gezicht. (*zij pakt het trapje dat al in de kamer staat, zet het bij een schilderij en klimt erop*) Meneer is al veel te lang weduwnaar gebleven... En ik nog wel denken dat het nog wel wat zou worden met die vrouw Hanekam... wordt ook weer niks... (*begint met de plumeau het schilderij af te stoffen. De deur gaat zachtjes open en Opa komt binnen. Hij ziet Lien op het trapje staan, sluipt zachtjes naar haar toe en prikt met zijn vinger in haar kuit*)

OPA: Lien... wat hebbie een mooie kuit.

LIEN: (*schrikt hevig, gooit haar armen in de lucht en komt met een sprong van het trapje af*) Moeder... ik... ik... oh... oh... Opa... ik schrik me nog eens een hartverlamming van die geintjes van u... Dat ken je toch een fesoendelijk mens niet aan doen... Ik gooide bijna grootvader in de vernieling.

OPA: Nou meid... hèhèhè... dat zou toch wat weze... dan ware we meteen van die ezelskop verlost.

LIEN: Nou... nou... Opa... die ezelskop... dat kan toch wel een beetje minder hè. De overgrootvader van meneer... hij is er zo zuinig op.

OPA: Het is nogal wat lekkers... ik heb hem vroeger nog gekend. Toen was het al zo'n ijzerbijter en nou zittie me nog dag in dag uit aan te staren.

LIEN: Ach... hij is toch maar van steen. Opa... hij doet toch niks. Hij is geloof ik nogal oud geworden hè.

OPA: Achtennegentig is die ouwe knurft geworden.

LIEN: Nou... dan magtie niet mopperen.

OPA: Dat doettie ook niet meer... Nou... van mij maggie 'm in de vuilnisbak gooien.

LIEN: Nou... het kan wel weer. O ja, meneer heeft gevraagd of u niet vergeet de kippen te voeren.

OPA: Hè ja... dat is het enige wat ik hier nog doen mag. Opa mag de kippen voeren... Opa... doe je voorzichtig aan... (*gaat naar de keukendeur*) Opa... zet je petje op... en gebruik je zakdoek Opa... (*gaat mopperend de keuken in. Lien staat hem na te kijken en schudt*

haar hoofd)

LIEN: Ouwe stumperd... en toch hebbie het nog niet zo slecht hier... een mooie eigen kamer... z'n natje en z'n droogje op z'n tijd... nee... die wordt ook nog wel honderd.

(zij gaat intussen weer op het trapje staan en begint een smartlap te zingen. Aan het eind van het lied draait zij zich naar de zaal en zingt met grote gebaren tot het lied uit is. De deur naar de keuken gaat open en Janus staat, in een schildersoverall, naar haar te kijken. Als het lied uit is applaudisseert hij, Lien schrikt en struikelt snel van het trapje af)

JANUS: Prachtig Lientje... bravo... meid wat ken jij gevoelig zingen... ik krijg d'r tranen van in m'n ogen. Ik kon bekant me kwast niet meer zien.

LIEN: Hè getver Janus... ik schrik me een bult. Je ken hier toch zomaar niet naar binnen lopen. Zorg jij nou maar dat die buitenboel zo gauw mogelijk geschilderd is.

JANUS: Ach meid... je baas is toch niet thuis en ik mag toch wel effe kijke hoe het met m'n knuffeltje is *(knuffelt haar)*. Ik wist niet dat je stond te kwelen, ik dacht dat je je bezeerd had.

LIEN: Hè... hè.. leuk hoor... schiet nou maar op met je klussie... meneer is zo weer terug.

JANUS: Oh... dus een bakkie koffie kan d'r ook al niet meer af voor je aanstaande man.

LIEN: Hè janus... lig niet zo te zeuren. Omdat ik hier al zo veel jaren in dienst ben, heb jij dit klusje gekregen. Wees er dan ook blij mee.

JANUS: Dat ben ik ook Lien... dat ben ik ook... met jou lekker dicht bij m'n verfkwassie... Maar een bakkie koffie zou eh...

LIEN: Ik heb nog geen tijd gehad om koffie te zetten man... ik heb het nog veel te druk. Eh... je ken een borreltje krijgen... koffie zet ik nou niet meer.

JANUS: *(in zijn handen wrijvend)* Hè meid... ik hoopte dat je dat zou zeggen. Ik heb door het raam een hele batterij flessen zien staan... Is nog lekker voor de kou ook.

LIEN: Voor de kou..? Het is hartstikke zomer. Ga daar maar even zitten, dan zal ik er eentje voor je inschenken. *(Janus wil in een stoel gaan zitten)* Nee... nee... dat kan hier zomaar niet, wacht effe... *(pakt een krant en spreidt die over de stoel)* Zo... je ken toch met die vieze overall niet op die mooie stoel gaan zitten... Hè... mannen...!!

JANUS: Geeft niet hoor Lientje, voor een borreltje wil ik desnoods nog wel op een spijkerplank gaan zitten. *(gaat netjes op de krant zitten)* Zo... geef me nou maar een lekker jonkie.

LIEN: *(schenkt een glaasje voor Janus in)* Wat denk je Janus, zou ik er

zelf ook eentje nemen?

JANUS: Welja meid... neem ook maar een sherry'tje, het gaat toch van de grote hoop.

LIEN: Nou eentje dan. *(neemt zelf een drankje en gaat ook zitten)*
Mmmm... best lekker zo'n klein snippie voor het eten. Wat denk je Janus... zou meneer het niet ruiken, alstie straks thuiskomt?

JANUS: Ach welnee meid... dan neem je maar een pepermintje in je mond, dan ruikt ie gegarandeerd niks.

LIEN: Oh.... nou... dan zalle we d'r dog maar eentje nemen... maar dan moet je weer gauw aan je werk hoor.

JANUS: Ja hoor wijffie... effe nog een sjekkie draaie en dan gaat Janus weer kwaste.

LIEN: Hè... *(neemt het laatste slokje)* Hé... ik word er gewoon een beetje draaierig van.

JANUS: Oei... dan mot ik gauw een zoentje van je stelen... dat ken je zo lekker als je draaierig bent.

LIEN: Oh nee... nee Janus... niet zomaar midden in de week. Ik zou me geen raad weten as iemand ons zag.

JANUS: *(wijst op de buste)* Je bent toch niet bang dat die ouwe vent d'r wat van zegt... haha... die houdt z'n mond wel dicht hoor... hèèè Opa... Meid... geef me nog gauw een afzakkertje dan ga ik weer.

LIEN: Nou... gauw dan maar. *(geeft hem nog een borreltje en Janus slaat hem in een keer naar binnen)*

JANUS: Nou... als ik toch geen zoentje van je krijg, ga ik maar weer an me kwast hangen... doeiii *(gaat de tuin in)*

LIEN: *(zet de flessen weer netjes op hun plaats)* Haha... ik ben helemaal 'n beetje wiebelig... ho... haha... die Janus die denkt zeker dat het elke keer gaat van Janus.. Janus... pak me nog een keer... hahaha... nee hoor Janussie... zomaar op een doordeweekse dag zeker... haha... *(maakt een draai in het rond en slaat de kop van de sokkel af die op de grond valt)* Ohhh... jessis... wat zalle we nou krijgen... oooohhhh... grootvader... oohhh... oohhh Janus... Janus... help... grootvader... Janus... help...

JANUS: *(komt binnen rennen)* Gadsammekrakepitte... Lien... Lientje... wat ister gebeurd meid?

LIEN: *(staat handenwringend bij de lege konsole)* Huuu... huuu... Janus... ik heb grootvader gemold... eh... kapot gemaakt... huuu...

JANUS: Ik dacht dat er wat ergs was gebeurd. Je gilte als een ouwe meid die een inbreker onder d'r bed vindt. Is dat alles?

LIEN: Ohhh janus... dit is toch veel erger... dat beeld van grootvader, daar is meneer zo trots op, de oprichter van de fabriek... huuu...

JANUS: Nou... huil nou maar niet... laat Janus maar es effe kijke oftie

niet te repareren valt. *(houdt de twee helften in de hand)* Verrek... kijk nou... opa was nog hol ook, zie je dat?

LIEN: Ohh janus... als meneer het ziet dan... dan... vermoordt ie me nog!

JANUS: Ja dat moest er nog bij komen ook... astie z'n handen maar thuis houdt. Nou... hij is mooi kapot Lientje. Ik hoop dat ik hem nog lijmen kan, maar ik moet hem wel een paar daggies mee naar huis nemen.

LIEN: Ja, maar dat kan toch niet, Janus. Straks komt meneer thuis en ziet hij dat dat ding weg is. Wat moet ik dan zeggen? Dat opa naar de bios is?

JANUS: Ja nou... dan... eh... dan zeggie maar dattie opnieuw geverfd moest worden of zoiets. Hoe zit het met die ouwe, die hier in huis is, is dat een zoon van die gevallen opa?

LIEN: Nee joh... dat is meneer z'n schoonvader... die woonde al hier in huis toen mevrouw nog leefde. Maar die zal het niet zo erg vinden als die kop weg is, die had er toch altijd al zo'n hekel aan.

JANUS: Nou... dat scheelt dan alweer een beetje. Kom... ik zal de brokken in de keuken leggen, dan neem ik ze straks mee naar huis..

LIEN: Maar dat ding kan geen dag weg hoor... ik... eh... ik weet me geen raad Janus... ik eh... hééé... Weet jij dat je wel een beetje op hem lijkt Janus. Als jij nou es een poosje de plaats van dat ding inneemt. Hè toe... Janus....

JANUS: Jij hebt zeker te veel drank op Lientje? 't Is toch onzin wat je daar zegt. *(wil naar de deur lopen)*

LIEN: Neenee... ik meen het Janus....!! Jij kan best een poosje de plaats van die kop innemen. Die zuil is hol en als jij erin gaat staan en je kop eruit steekt, nou.... dan hebben ze het niet eens in de gaten.

JANUS: Meid Lien... 't is je toch niet in je bol geslagen wel?... Je denkt toch zeker niet dat ik gek ben, hè?

LIEN: Janus... je móet me redden... als meneer ziet dat ik hem stukgemaakt heb, dan kunnen wij allebei wel oprassen. Dat vergeeft hij me nooit!

JANUS: Ja maar Lientje... ik kan toch niet zomaar een hele dag in die kist gaan staan, m'n werk moet toch ook gedaan worden. *(er ligt een stuk papier met 'n rood lint op de grond. Lien stopt dat goed zichtbaar in een stenen vaas op het dressoir)*

LIEN: Dat haal je wel weer in. Schiet nou op Janus. Kom mee naar de keuken, dan zal ik die kop van je een beetje bijverven, dan ziet niemand er iets van.

JANUS: *(laat zich mee naar de keuken tronen)* Nou eh... op jouw verantwoording hoor. Als je maar weet waar je aan begint. IK weet

het beslist NIET ! *(beiden af in de keuken)*

LENNY *(komt binnen door de hall, bromfietshelm in de hand die zij op een stoel neergooit)*: Joehoe... Lien... ik ben thuis hoor... hé niemand... verdorie... gezellig hoor... leuke vakantie heb ik... *(valt verveeld in een stoel, zit een moment en gaat dan naar de radio en probeert een paar zenders. Zij vindt niets naar haar zin, doet de radio weer uit en gaat weer zitten)* Hè bah... wat doe ik nou... *(staat weer op en gaat naar het buro, neemt de telefoon en draait een nummer)* Dag mevrouw Verhagen... met Lenny... is Anja misschien thuis?... Nee?... Hé wat jammer nou... Nou ja... ik bel nog wel eens terug ja... ja hoor... Dag mevrouw Verhagen... *(gooit een beetje narrig de telefoon neer en staat een ogenblik besluiteloos te kijken. Dan gaat zij naar de keukendeur en roept)* Lien... Lien... ben je in de keuken? *(net als zij roept en de deur open wil doen, steekt Lien haar hoofd om de hoek van de deur en roept verschrikt)*

LIEN: Niet naar binnen komen Lenny... ik eh... je kunt er niet in... ik... eh... ik ben aan de schoonmaak.

LENNY: Nou maar dan help ik je toch een beetje? 'k Heb toch niets te doen.

LIEN: Nee... nee... dat kan niet, ik ben... eh... ik heb... ik ben met de vloer bezig, je mag nu niet naar binnen. Ga maar even naar opa... die is achter in de tuin bij de kippen... ga die maar even helpen *(doet de deur dicht)*.

LENNY: Oh... nou ja... Dan ga ik wel naar Opa hoor. *(ziet dat de sokkel leeg is)* Heeeee... grootvader is weg... hoe kan dat nou... nou zeg... hij zal toch geen pootjes gekregen hebben. Wat zou daar mee gebeurd zijn? Gauw aan Opa vragen. *(gaat de tuin in)*
(Lien en Janus komen binnen. Janus zijn hele kop is geverfd of gewit zodat hij veel lijkt op de kapotgevallen kop)

JANUS: Meid... meid... wat je nou toch allemaal overhoop haalt. En denk jij nou echt dat ze niks in de gaten hebben? Ik kan me eige toch niet de hele dag stil houwe.

LIEN: *(schildert hem hier en daar nog 'n beetje bij)* Janus.. hou nou even je kiezen op elkaar anders valt alles van je gezicht af en anders geef ik je gewoon een klap met een hamer op je kop, dan ben je vanzelf wel stil.

JANUS: Nou... een lekker dier ben jij... ik ga je geloof ik nou pas goed leren kennen. Een klap met een hamer op me herses, tis nogal niks zeg. Nou... hoe moet het nou verder?

LIEN: Kom hier... aan de achterkant zit een luik, daar moet je in en dan steek je je kop door dit gat en dan blijf je netjes stil staan. Vlug nou... voordat Lenny en Opa binnenkomen.

JANUS: *(gaat aan de achterkant de sokkel in en steekt zijn hoofd door het gat aan de bovenkant)* Nou... nou... sta ik hier effe mooi voor P... P... Piet Snot!

LIEN: *(smeert 'm hier en daar nog een beetje verf op)* Hou nou effe dat hoofd stil joh... zo... juist... Nou draai ik het lampje boven je hoofd los, zodat je vanavond niet zo erg in het licht staat en dan heeft niemand het in de gaten. Goed dat ik die badmuts nog had, je hebt nou net een echte kale kop.

OPA: *(komt met Lenny uit de tuin, Opa heeft zijn handen vol met eieren)* Verrek... tegen wie sta jij nou te praten Lien? Tegen die ouwe? Zie je nou wel Lenny dat die ouwe zzz... zeveraar er nog wel is. Mij een beetje blij komen maken dat grootvader weggelopen is.

LENNY: Ja maar daarstraks was hij er toch echt niet.. Had jij hem soms in de keuken Lien?

OPA: ja.... hèhèhè... Lien is zo gek op 'm, dat ze hem zelfs meeneemt naar de keuken... hèhèhè... voor een beetje aanspraak zie je...

LIEN: Nee hoor Lenny... ik... eh... ik heb grootvader alleen maar een beetje schoongemaakt. Hij werd op den duur een beetje smoezelig hè. Maar hij ziet er nu weer lekker fris uit vindt u niet?

LENNY: *(die al niet meer naar de kop kijkt)* Het is wel goed hoor Lien, die kop kan me niet zo veel schelen.

OPA: Mij ook niet. Tis gewoon een rotkop. Zal ik hem eens een ei op z'n neus gooien?

LIEN: Als u dat maar laat Opa. Ik... eh... ik heb hem net helemaal schoongemaakt.

OPA: Nou... ik kan niet zegge dattie d'r van is opgeknapt. Hij grijnst nog gemener dan gisteren... hèhèhè...

LENNY: Is papa naar de fabriek Lien?

LIEN: Ja Lenny... je vader is naar de zaak. Hij is... *(lachje)*... hij is gevlucht.

LENNY: Gevlucht? Voor wat? Zeker voor die schoonmaakwoede van jou. Ik kan het me voorstellen.

OPA: Waar moet ik met al die eieren heen. Lien? Zal ik ze maar in de keuken leggen?

LIEN: Ja da's goed Opa. *(Opa af naar de keuken, onderweg doet hij net of hij een ei naar grootvader wil gooien)* Opa, als je dat durft! *(als Opa weg is)* Weet je waar je vader voor is gevlucht Lenny? Voor mevrouw Hanekam!

LENNY: Voor mevrouw Hanekam??

LIEN: Ja joh... die belde vanmorgen op dat ze op de koffie kwam. Toen je vader dat hoorde is hij 'm gesmeerd. Ik moest maar een smoes verzinnen dat ie subiet weg moest. Hij is als de dood voor haar.

LENNY: (*lachend*) Hoe bestaat het. Zou zij soms met hem... nee maar... die papa... weggevluht. Nou moet het toch niet erger worden. (*de bel gaat*)

LIEN: Oh jee... daar zal je d'r hebben. Toe Lenny, laat jij haar even binnen, dan zet ik vlug het trapje en de stofzuiger weg.

LENNY: Okay, als ik m'n lachen maar kan houden. (*af naar de hall*)

JANUS: Lien... Lien.. hé getver... krabbel is effe an me neus.... ik hou het niet meer.

LIEN: Stil Janus? Ik heb nou geen tijd, Hanekam is in aantocht. (*naar de keuken met trapje en de stofzuiger, janus hevig met zijn neus trekkend achterlatend*)

LENNY: (*komt binnen met mevrouw Hanekam. Een dik drukdoenerige dame met een hooghartig accent, een grote hoed op, met lange veren*) Komt u binnen mevrouw Hanekam.

HANEKAM: Dank je lieve kind. Wat vreselijk jammer nu toch dat je papa er niet is. De goeierd moet geloof ik veel te hard werken, je mag wel een beetje op hein letten kindje.

LENNY: Oh... maar de zaak is zijn hobby hoor mevrouw Hanekam. Ik geloof - zelfs dat hij er wel eens in wegvluht.

(*Janus trekt intussen de vreemdste grimassen, zonder dat iemand het ziet natuurlijk*)

HANEKAM: Wegvlucht in zijn hobby zeg je? Ja maar lieve kind, als een man het thuis naar zijn zin heeft en liefdevol omringd wordt, dan hoeft hij toch niet weg te vluchten in zijn hobby?

LENNY: Oh ja... papa wel hoor, van alles op de wereld is zijn fabriek hem geloof ik nog het dierbaarst. Maar gaat u toch zitten. Zal ik Lien vragen of zij koffie wil maken?

HANEKAM: Graag lieve kind... dan zet ik even mijn hoed af. Ik ben toch zo blij dat ik nu eens kennis maak met de dochter van Gerard.

LENNY: Gerard??

HANEKAM: Ja lieve kind.... Gerard. Je papa en ik tutoyeren elkaar al een lange tijd hoor. (*Lenny roept intussen in de keuken of Lien de koffie al klaar heeft en Lien roept terug dat zij er zo aan komt*)

HANEKAM: (*Die haar hoed weg wil leggen en de buste ziet, slaat haar handen ineem van verrukking*) Ohh... ohhh... wat schitterend... wat levensecht... Dat is toch de grootvader van je papa is 't niet?... wat een kunststuk... en wat een knappe man hè.

LENNY: (*die er niet eens naar kijkt*) Hhhmmm... vindt U?

HANEKAM: Oh... oh... wat een markant gezicht... wat een goedheid straalt daarvan uit.

LIEN: (*is bij de laatste regel binnengekomen*) Waar heeft U het over? Toch niet over... eh...

LENNY: Zet hier maar heer Lien, Mevrouw Hanekam is helemaal lyrisch van de buste van grootvader.

HANEKAM: Ik zou zelf ook wel zo'n buste willen hebben. Zien jullie dan niet wat een genialiteit er van dat gezicht afstraalt. Ohhh... wat moet dat een gevoelsmens geweest zijn.

LIERT: Nou moe... dat ik dat nou nooit gezien heb hè? Zal ik de koffie inschenken?

LENNY: Graag Lien. Komt u hier zitten mevrouw Hanekam? *(wijst haar een stoel)*

HANEKAM: Ja enig... *(terwijl zij met haar neus in de koektrommel duikt die door Lien wordt gepresenteerd)* Ohhh... wat een lekkere koekjes. Ik zal er gelijk maar twee nemen... haha... ik hoef niet aan m'n lijn te denken hoor.

LENNY: Nou... mevrouw Hanekam.... nou...

HANEKAM: Ik ben helemaal niet te dik zoals sommige mensen weleens durven beweren. Welnee, ik ben alleen maar wat aan de kleine kant hè. Jaaa... voor mijn gewicht zou ik eigenlijk ongeveer één meter vijfennegentig moeten zijn... hahaha... *(Lien proest het uit en loopt achteruit langs Janus die zij een koekje in zijn mond stopt)*

OPA: *(komt binnen uit de tuin)* Zooo... en toen waster koffie. Ister voor mij ook nog een bakkie Lien?

LIEN: Ja hoor, gaat u maar zitten. *(Lien schenkt Opa een kop koffie in en gaat af de keuken in)*

OPA: *(op mevrouw Hanekam wijzend)* Wie is dat?

LENNY: Dat is mevrouw Hanekam.

HANEKAM: En wie bent u dan wel... is... eh... is dat jullie tuinman lieve kind?

OPA: Ik? De tuinman? Zeg is... eh... dikkerdje... wat denkie wel?

LENNY: Opa... toe nou... dat zeg je toch niet tegen een dame.

OPA: *(narrig)* Ik zie helemaal geen dame.

HANEKAM: Maar meneer!! Wat zeg je daar lieve kind... Opa...? Is dat je grootvader? *(kijkt naar de buste)* Ohh... nou ja... ze kunnen niet allemaal hetzelfde zijn hé.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto